

af dette Forslag hænger sammen med, hvad der allerede er udtalt af min Kollega, Finansministeren. Særlig med Hensyn til dette Forslag har man i Folketinget henvist til et Forslag, der af mig blev stillet ved 2den Behandling under Sorø Akademi og Kommunitet, og som findes aftrykt i Betænkningen til 2den Behandling af Finanslovsforslaget under Nr. 121 i en Skrivelse fra Kultusministeren af 26de Oktober forrige Aar. Dette Forslag indeholder en Meddelelse fra Ministeriet om, at man fra Ministeriets Side paa Grund af Udfigterne til almindelig Nedgang i Konjunkturerne og paa Grund af de derved foranledigede Vanstieligheder ved Anbringelse af den ledige Kapital til den hidtilværende Rente af 4 pCt., i Forbindelse med Frygten for at modtage Opfigelser i stort Omfang, har besluttet sig til at foretage en Nedsættelse i større Omfang af Prioritetsrenten for de Kapitaler, der ere udlaaente fra Sorø Akademi og fra Universitetets Midler, for det sidste Bedkommende efter Forhandlinger med Konfistoriet. I det der dernæst meddeles, at denne Rentenedsættelse efter Konfistoriums Udtalelse rimeligvis vil blive foretaget ogsaa med Hensyn til Universitetets Legatformue, har Ministeriet ønsket at stille Forslag om, at der i Tilfælde af en saadan Nedgang i Renteindtægten af Legatformuen maa blive overført det fornødne Beløb fra Kommunitetets Midler til Universitetets Legatformue. Det vil saaledes ses, at dette Forslag er stillet af rene Opportunitetshensyn for at undgaa, at disse Institutioner skulde komme til at ligge inde med ledige Kapitaler eller være nødsagede til at anbringe dem i rentebærende Papirer, der ville medføre en Nedgang i Renteindtægten. Jeg skal med Hensyn til den Situation, der foreslaa for Ministeriet den Gang, det tog denne Beslutning, oplyse, at der for Sorø Akademis Bedkommende var til Anbringelse i 1895—96 og i første Del af 1896—97 i alt et Beløb af 670,000 Kr., hvoraf det kun da var muligt at udlaaene i Prioritetslaan til 4 pCt. et Beløb af 20,000 Kr.; Resten har saa maattet anbringes enten i Sparekasser eller i nykonverterede Kreditforenings- og Kreditkassobligationer. Lignende Forhold fandt Sted for Kommunitetsmidlernes Bedkommende, hvoraf der foresandtes til Opfigelse i 11te Juni-Termin 1897 513,000 Kr., altsaa over en halv Million. Forholdet var saaledes det, at der ikke var Udfigt til ny Anbringelse af disse Midler i Prioriteter til 4 pCt.s Rente, og dernæst, at man maatte have for Dje, at der forestod et ikke ringe Antal Opfigelser af ældre Prioriteter, og at som sagt Udfigten

til Anbringelse af disse Midler i 4 pCt.s Papirer enten i Banteobligationer eller i rentebærende Kreditforeningsobligationer var meget ringe. Det turde herefter være ret klart, at naar man fra Folketingets Side har stillet Forslag om Nedsættelse af Rente ogsaa for Skolevæsenets Kapitalers Bedkommende, er en saadan Nedsættelse ingenlunde en Konsekvens af den Foranstaltning, som Administrationen har ment at burde træffe for Sorø Akademis og Kommunitetets Bedkommende, og det har ingenlunde ligget bag dette Forslag at ville give noget Bidrag til Spørgsmaalet om en almindelig Rentenedsættelse her i Landet. Det vilde ogsaa være i Strid med det Standpunkt, jeg hidtil som Administrator for disse Institutioners Midler har indtaget, og derfor gjorde jeg ved tredje Behandling i Folketinget Forsøg paa at faa denne Nedsættelse udstemt. Det lykkedes ikke, men jeg vil her tillade mig at stille Forslaget op paa ny, idet jeg hævder, at det maa være forbeholdt Administrationen at træffe Afgørelse af, hvor vidt det vil være hensigtsmæssigt at gaa til Nedsættelse af Rente. Det ligger allerede dert at det henhører under Administrationens fri Omraade, hvorvidt Kapitaler skulle anbringes i Prioriteter eller i andre Papirer, saa at et Forslag som dette, hvis det bliver bibeholdt, i hvert Fald kun vil kunne forstaaes som et Døst over for Administrationen om, at den vil tage under Overvejelse, hvor vidt en Nedsættelse af Prioritetsrenten vilde være ønskelig.

Jeg skal til Slut omtale et Forslag, som af mig i det oprindelige Forslag blev stillet til § 26 under IV. Nr. 8 angaaende en Forhøjelse af Lønningstillæget til Skolelærerne. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at denne Forhøjelse gaar ud paa, at der i Stedet for 500,000 Kr. skal bevilges 700,000 Kr. som Lønningstillæg til Skolelærerne. I Motiveringen til dette Forslag er det anført, at den i 1896 stedsfundne Omregulering af Embederne har medført, at Antallet af de Lærere, som ville faa Del i dette Lønningstillæg, er blevet i ikke ringe Grad forøget, saaledes at en Forhøjelse af Beløbet vil være nødvendig for at opnaa, at Lærerne ikke lide noget Tab paa Grund af en Omregulering af Lønningerne. Men det er tillige anført, at Dje-medet med Forslaget ogsaa skulde være det at bewirke et forøjet Tillæg af de nuværende Lønninger, en Forhøjelse, der som midlertidig Foranstaltning maatte siges at være i høj Grad vel begrundet, naar da denne Forhøjelse ikke var saa stor, at man derved vilde kunne skade Gennemførelsen af det